

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1993 r.

o finansowaniu gmin.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) źródła dochodów gmin,
- 2) zasady ustalania i przekazywania gminom subwencji i dotacji z budżetu państwa,
- 3) warunki, na jakich gminy mogą zaciągać kredyty i pożyczki oraz emitować papiery wartościowe.

Art. 2. W sprawach budżetów gmin nie uregulowanych w niniejszej ustawie mają zastosowanie przepisy prawa budżetowego.**Art. 3.** Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) prawie budżetowym — rozumie się przez to ustawę z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344),
- 2) ogólnopolskiej reprezentacji gmin — rozumie się przez to, do czasu innego uregulowania, Krajowy Sejmik

Samorządu Terytorialnego, powołany w dniu 28 września 1990 r. w Poznaniu,

- 3) liczbie mieszkańców — rozumie się przez to liczbę mieszkańców faktycznie zamieszkałych w gminie, według stanu na dzień 30 czerwca roku bazowego,
- 4) roku bazowym — rozumie się przez to rok poprzedzający rok, na który oblicza się subwencje,
- 5) dochodach należnych — rozumie się przez to dochody, które gmina może uzyskać stosując w naliczaniu podatków maksymalne stawki bez udzielania ulg, odroczeń, umorzeń oraz stosowania zaniechania poboru podstawowych dochodów podatkowych,
- 6) podstawowych dochodach podatkowych — rozumie się przez to dochody z tytułów określonych w art. 4 pkt 1 lit. a)–e), pkt 2 lit. a) i b) oraz w pkt 3,
- 7) gminach nowych — rozumie się przez to gminy, które zostały utworzone lub których granice uległy zmianie po dniu 30 czerwca roku bazowego,
- 8) obszarze gmin dzielonych — rozumie się przez to obszar jednej gminy lub kilku sąsiednich gmin, istniejących dnia

30 czerwca roku bazowego, spełniający następujące warunki:

- a) obszar gmin dzielonych pokrywa się z łącznym obszarem dwóch lub więcej gmin nowych,
 - b) obszaru nie można podzielić na kilka odrębnych obszarów gmin dzielonych,
- 9) subwencji oświatowej — rozumie się przez to subwencję przyznaną gminom, które przejęły prowadzenie szkół podstawowych jako zadanie własne.

Rozdział 2

Dochody gmin

Art. 4. Dochodami gmin są:

- 1) wpływy z następujących podatków, ustalanych i pobieranych na podstawie odrębnych ustaw:
 - a) rolnego,
 - b) od nieruchomości,
 - c) leśnego,
 - d) od środków transportowych,
 - e) od działalności gospodarczej osób fizycznych, opłacanych w formie karty podatkowej,
 - f) od spadków i darowizn,
 - g) od posiadania psów,
- 2) wpływy z opłat:
 - a) skarbowej,
 - b) eksploatacyjnej, uiszczanej przez podmioty gospodarcze na podstawie ustawy z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 14, poz. 89 oraz z 1991 r. Nr 31, poz. 128),
 - c) lokalnych,
 - d) innych, pobieranych na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) udziały w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa w wysokości:
 - a) 15% wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych zamieszkałych na terenie gminy, ustalony w sposób określony w art. 6, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 1,
 - b) 5% wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej, mających siedzibę na terenie gminy, z zastrzeżeniem art. 7,
- 4) dochody uzyskiwane przez jednostki budżetowe gmin, w tym dochody z kar i odsetek oraz wpłaty od jednostek gospodarki pozabudżetowej gmin,
- 5) dochody z majątku gminy,
- 6) subwencja ogólna, ustalana według zasad określonych w niniejszej ustawie,
- 7) subwencja oświatowa.

Art. 5. Dochodami gmin, poza wymienionymi w art. 4, są także:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych gmin,
- 2) wpływy z samoopodatkowania mieszkańców,

- 3) spadki, zapisy i darowizny,
- 4) odsetki od środków finansowych gmin gromadzonych na rachunkach bankowych i odsetki od pożyczek udzielanych przez gminy,
- 5) odsetki od nieterminowo regulowanych należności z tytułów określonych w art. 4 pkt 1, 2, 3, 6 i 7,
- 6) dotacje z funduszy celowych,
- 7) dotacje celowe z budżetu państwa na zadania z zakresu administracji rządowej zlecone gminie w trybie art. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 78),
- 8) dywidenda od przedsiębiorstw państwowych, które z mocy art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, Nr 43, poz. 253 i Nr 92, poz. 541, z 1991 r. Nr 34, poz. 151, z 1992 r. Nr 6, poz. 20 oraz z 1993 r. Nr 40, poz. 180) stały się przedsiębiorstwami komunalnymi,
- 9) inne wpływy należne gminom na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 6. Udziały gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku przez wskaźnik 0,15 i wskaźnik równy udziałowi wpływów w roku poprzedzającym rok bazowy z podatku dochodowego od osób fizycznych zamieszkałych na terenie gminy we wpływach z tego podatku w tym samym roku.

Art. 7. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej posiada zakłady (oddziały) sporządzające bilans i rachunek wyników, a część z tych zakładów (oddziałów) zamknie rok (okres) podatkowy stratą, to gminy, na których terenie znajdują się te zakłady, nie otrzymują udziałów. Udziały gmin będących siedzibą zakładów (oddziałów), które osiągnęły zysk, zostają zmniejszone. Wpływy podatkowe stanowiące podstawę do obliczenia tych udziałów zostają przemnożone przez współczynnik będący ilorazem podatku należnego od podatnika i sumy podatku należnego od zakładów, które osiągnęły zysk.

Art. 8. Jeżeli gmina podejmie się w drodze umowy lub porozumienia realizacji wspólnych zadań z inną gminą bądź z innym podmiotem, środki finansowe przekazywane przez tę gminę lub inny podmiot zalicza się do dochodów gminy realizującej zadanie.

Art. 9. 1. Dochody gmin, które na podstawie odrębnych przepisów są pobierane przez właściwe urzędy skarbowe, są gromadzone na rachunku bankowym urzędu skarbowego i podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2, odprowadzeniu na rachunki właściwych budżetów gmin najpóźniej w ostatnim dniu dekady następującej po dekadzie, w której wpłynęły na rachunek urzędu skarbowego.

2. Udziały gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych podlegają przekazaniu z centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa na rachunki właściwych budżetów gmin w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym podatek wpłynął na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem art. 27 ust. 2.

3. Jeżeli dochody zrealizowane na rzecz gminy nie zostaną przekazane w terminach, o których mowa w ust. 1 i 2, gminie przysługują odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

4. Urząd skarbowy, na wniosek zarządu gminy, przekazuje kwartalne informacje o stanie i terminach realizacji dochodów gminy, o których mowa w ust. 1.

Art. 10. 1. Udzielanie ulg, odroczeń, umorzeń oraz stosowanie zaniechania poboru w zakresie podatków i opłat stanowiących dochody gminy i wpłacanych bezpośrednio na rachunki gmin należy do kompetencji wójta, burmistrza (prezydenta miasta).

2. W zakresie podatków i opłat stanowiących dochody gminy, a pobieranych przez urząd skarbowy, urząd ten udziela ulg, odroczeń i umorzeń oraz stosuje zaniechanie poboru wyłącznie na wniosek lub za zgodą zarządu gminy.

3. Zarząd gminy może upoważnić wójta, burmistrza (prezydenta miasta) do rozstrzygania spraw określonych w ust. 2.

4. Skutki decyzji podjętych w trybie określonym w ust. 1 i 2 oraz skutki uchwał rad gmin o stosowaniu stawek podatkowych niższych od stawek maksymalnych, określonych odrębnymi przepisami, nie stanowią podstawy do zwiększenia subwencji ogólnej.

Rozdział 3

Subwencje i dotacje dla gmin

Art. 11. Każda gmina otrzymuje subwencję ogólną z budżetu państwa.

Art. 12. Łączną kwotę subwencji ogólnej dla gmin ustala się w wysokości 0,9% planowanych dochodów budżetu państwa.

Art. 13. 1. Podziału łącznej kwoty subwencji ogólnej między gminy dokonuje się w następujący sposób:

- 1) odlicza się 1% łącznej kwoty subwencji ogólnej na rezerwę subwencji, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 4,
- 2) według zasad określonych w art. 14 ustala się dla poszczególnych gmin kwoty należnej subwencji wyrównawczej,
- 3) pozostałą część rozdziela się między wszystkie gminy proporcjonalnie do przeliczeniowej liczby mieszkańców w poszczególnych gminach, ustalonej według zasad określonych w art. 15.

2. Rezerwą subwencji dysponuje, z zastrzeżeniem ust. 3, Minister Finansów w porozumieniu z ogólnopolską reprezentacją gmin.

3. Minister Finansów dysponuje rezerwą subwencji na pomoc gminom w przypadkach losowych, z tym że ogólna kwota tych środków nie może przekroczyć 10% kwoty rezerwy.

Art. 14. 1. Subwencja wyrównawcza przysługuje gminom, w których wskaźnik podstawowych dochodów podatkowych na 1 mieszkańca, obliczony według zasad określonych w ust. 2 i zwany dalej wskaźnikiem G, jest mniejszy od 80% analogicznego wskaźnika obliczonego łącznie dla wszystkich gmin, zwanego dalej wskaźnikiem P.

2. Wskaźnik G oblicza się dzieląc kwotę należnych podstawowych dochodów podatkowych gminy w pierwszym półroczu roku bazowego przez liczbę mieszkańców gminy.

3. Wskaźnik G i wskaźnik P oblicza się na podstawie dochodów wykazanych w sprawozdaniach gmin, których obowiązek sporządzania wynika z przepisów wydanych na podstawie prawa budżetowego, oraz danych o liczbie mieszkańców, ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny.

4. Wysokość należnej gminie subwencji wyrównawczej oblicza się mnożąc liczbę stanowiącą 90% różnicy 80-ciu% wskaźnika P i wskaźnika G przez liczbę mieszkańców gminy i przez wskaźnik określający dla roku bazowego relację planowanych dochodów budżetu państwa do tych dochodów zrealizowanych w pierwszym półroczu.

Art. 15. 1. Dla gmin o liczbie mieszkańców nie większej niż 5.000 przeliczeniowa liczba mieszkańców równa jest liczbie 5.000.

2. Dla gmin o liczbie mieszkańców od 5.000 do 10.000 przeliczeniowa liczba mieszkańców równa jest liczbie mieszkańców.

3. Dla gmin o liczbie mieszkańców powyżej 10.000 przeliczeniową liczbę mieszkańców ustala się w następujący sposób:

Liczba mieszkańców	Przeliczeniowa liczba mieszkańców
10.000 — 50.000	10.000 + 110% liczby mieszkańców powyżej 10.000
50.000 — 300.000	54.000 + 120% liczby mieszkańców powyżej 50.000
powyżej 300.000	354.000 + 125% liczby mieszkańców powyżej 300.000.

Art. 16. 1. Subwencje ogólne ustala się dla gmin istniejących w dniu 30 czerwca roku bazowego.

2. Subwencje dla gmin nowych oblicza się w następujący sposób:

- 1) według zasad określonych w art. 13—15 oblicza się (odrębnie dla każdego obszaru gmin dzielonych) subwencje ogólne dla wszystkich gmin istniejących dnia 30 czerwca roku bazowego i leżących na danym obszarze gmin dzielonych,
- 2) łączną kwotę subwencji ogólnych, obliczoną dla gmin leżących na danym obszarze gmin dzielonych, dzieli się między gminy nowe proporcjonalnie do liczby ich mieszkańców.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do gmin nowych, z tym że jeśli nowe gminy zostaną utworzone (lub zmienią granice) po dniu 1 stycznia roku, na który oblicza się subwencje, to ponowemu podziałowi podlega kwota subwencji przypadająca na okres od dnia utworzenia (lub zmiany granic) gmin nowych do końca roku, a jeżeli utworzenie (lub zmiana granic) gminy nie nastąpiła w pierwszym dniu miesiąca — od pierwszego dnia następnego miesiąca po dniu utworzenia (lub zmiany granic) gminy.

4. Gminy nowe mogą, w drodze zgodnych uchwał podjętych przez rady wszystkich zainteresowanych gmin, uzgodnić inny sposób podziału łącznej kwoty subwencji,

o której mowa w ust. 2 pkt 2. Ustalenie nowej subwencji nastąpi w terminie jednego miesiąca od dnia zawiadomienia Ministra Finansów o uzgodnionym podziale.

Art. 17. 1. Minister Finansów przekazuje gminom subwencję ogólną w dwunastu równych ratach miesięcznych, w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.

2. Jeżeli subwencja ogólna nie zostanie przekazana w terminie określonym w ust. 1, gminie przysługują odsetki w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych.

Art. 18. 1. Jeżeli w wyniku kontroli przeprowadzonej przez upoważnione organy zostanie stwierdzone, że w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 14 ust. 3, zostały podane nieprawdziwe dane o należnych dochodach i gmina otrzymała subwencję w kwocie wyższej od należnej, Minister Finansów zmniejszy kwotę należnej gminie subwencji ogólnej, zmniejszając lub wstrzymując kolejne raty przekazywanej gminie subwencji ogólnej o kwotę nienależnie otrzymanej subwencji wraz z odsetkami w wysokości ustalonej dla zaległości podatkowych, chyba że gmina dokona wcześniej zwrotu nienależnie otrzymanych kwot wraz z odsetkami.

2. Minister Finansów zawiadomi właściwą regionalną izbę obrachunkową o podjętych decyzjach, o których mowa w ust. 1.

3. Kwoty uzyskane nienależnie przez gminę, o których mowa w ust. 1, podlegają odprowadzeniu do budżetu państwa.

4. Kwoty, o których mowa w ust. 3, zwiększają kwotę rezerwy subwencji ogólnej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.

Art. 19. 1. Gminom wykonującym zadania z zakresu administracji rządowej, zlecone w trybie art. 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473, z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499 oraz z 1993 r. Nr 17, poz. 78), przyznawane są z budżetu państwa dotacje celowe na realizację tych zadań.

2. Kwoty dotacji celowych, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad przyjętych do określania odpowiednich wydatków w budżecie państwa.

3. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 1:

- 1) powinny być przekazywane w trybie umożliwiającym pełne i terminowe wypełnienie zleconych zadań,
- 2) podlegają zwrotowi do budżetu państwa w części, w jakiej zadanie nie zostało zrealizowane.

4. W przypadku niedochowania warunków określonych w ust. 2 i 3 pkt 1, gminie przysługuje prawo dochodzenia należnego świadczenia na drodze sądowej.

Art. 20. 1. Z zastrzeżeniem ust. 8, gminy otrzymują z budżetu państwa subwencję oświatową na prowadzenie szkół podstawowych przekazanych gminom jako zadanie własne.

2. Kwoty subwencji oświatowych, o których mowa w ust. 1, Minister Edukacji Narodowej ustala według zasad przyjętych do określenia wydatków na szkoły podstawowe finansowane z budżetu państwa.

3. Minister Edukacji Narodowej, na podstawie przyjętego przez Radę Ministrów projektu ustawy budżetowej, informuje za pośrednictwem kuratorów oświaty poszczególnych gminy o kwotach przewidzianych dla nich subwencji oświatowych w terminie określonym w art. 32 prawa budżetowego.

4. Jeżeli w ustawie budżetowej zostanie ustalona inna kwota subwencji oświatowej niż przewidziana w projekcie tej ustawy, Minister Edukacji Narodowej w terminie 7 dni od ogłoszenia ustawy budżetowej określi ostateczne kwoty subwencji oświatowych dla każdej gminy i zawiadomi za pośrednictwem kuratorów oświaty rady gmin o wprowadzonych zmianach.

5. Minister Edukacji Narodowej przekazuje gminom subwencje oświatowe, o których mowa w ust. 1, w dwunastu równych ratach miesięcznych, w terminie do dnia 15 każdego miesiąca.

6. W trybie wykonywania budżetu subwencje oświatowe, o których mowa w ust. 1, ustalone dla poszczególnych gmin, zwiększa się z rezerwy celowej o środki na podwyższenie wynagrodzeń osobowych pracowników przejętych szkół według zasad obowiązujących dla pracowników oświaty.

7. Do subwencji oświatowej ma zastosowanie:

- 1) przepis art. 13 ust. 2 prawa budżetowego,
- 2) przepis art. 17 ust. 2 niniejszej ustawy.

8. Gminy, które przejmą prowadzenie szkół podstawowych jako zadanie własne od dnia innego niż 1 stycznia 1994 r. lub 1 stycznia 1995 r.:

- 1) otrzymują subwencję oświatową od dnia 1 stycznia roku następującego po dniu przejścia prowadzenia szkół podstawowych,
- 2) do końca roku, w którym przejęły prowadzenie szkół podstawowych, otrzymują z budżetu Ministra Edukacji Narodowej dotację celową na koszty prowadzenia przejętych szkół podstawowych.

Art. 21. 1. Z budżetu państwa mogą być udzielane dotacje celowe, zwane dalej dotacjami, na dofinansowanie następujących zadań własnych gmin:

- 1) inwestycji realizowanych przez gminy,
- 2) zadań z zakresu pomocy społecznej, określonych w odrębnych przepisach,
- 3) prowadzenia szkół ponadpodstawowych i placówek, o których mowa w art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254 oraz z 1993 r. Nr 127, poz. 585), przekazanych gminom na ich wnioski jako zadanie własne.

2. Dotacje na dofinansowanie inwestycji szkół i placówek oświatowych oraz dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, są udzielane przez kuratorów oświaty. Pozostałe dotacje, o których mowa w ust. 1, są udzielane przez wojewodów.

3. Łączna wysokość dotacji przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji realizowanej przez gminę nie może przekroczyć 50% wartości kosztorysowej inwestycji, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Wysokość dotacji przyznanej gminie w danym roku na dofinansowanie inwestycji — z wyjątkiem inwestycji szkół i placówek oświatowych — nie może przekroczyć:

- 1) w pierwszym roku realizacji inwestycji — 80% kwoty środków planowanych w budżecie gminy na finansowanie tej inwestycji,
- 2) w kolejnych latach — 120% kwoty środków planowanych z budżetu gminy w danym roku na finansowanie tej inwestycji.

5. Gmina otrzymująca dotację na dofinansowanie inwestycji jest zobowiązana do złożenia odpowiednio wojewodzie lub kuratorowi oświaty informacji w ciągu 30 dni po zakończeniu roku budżetowego, zawierającej: wykaz inwestycji realizowanych z udziałem dotacji, wartości kosztorysowe tych inwestycji oraz terminy rozpoczęcia i planowanego zakończenia, a także kwoty dotacji i kwoty środków z budżetu gminy przekazane w ciągu roku na rachunek finansowania poszczególnych inwestycji.

6. Gmina, która nie przeznaczy w danym roku na finansowanie dotowanej inwestycji środków z budżetu gminy w kwocie wymaganej na podstawie ust. 4, jest zobowiązana do zwrotu dotacji przyznanej w danym roku na dochody budżetu państwa w terminie uzgodnionym z wojewodą, nie później jednak niż do końca roku następującego po roku, w którym otrzymała tę dotację.

7. Dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie wykorzystane w danym roku zgodnie z przeznaczeniem, podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Rozdział 4

Warunki zaciągania pożyczek i kredytów oraz emisji papierów wartościowych przez gminy

Art. 22. 1. Gmina może zaciągać kredyty i pożyczki na:

- 1) pokrycie występującego w ciągu roku niedoboru budżetu gminy,
- 2) finansowanie wydatków nie znajdujących pokrycia w planowanych dochodach gminy.

2. Kredyty i pożyczki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, muszą być spłacone w tym samym roku, w którym zostały zaciągnięte.

Art. 23. 1. Kredyty i pożyczki na finansowanie wydatków, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, mogą być zaciągane do wysokości określonej w budżecie gminy.

2. W przypadku zwrócenia się przez gminę z wnioskiem o udzielenie kredytu lub pożyczki do podmiotu innego niż bank wykonujący obsługę bankową budżetu gminy, regionalna izba obrachunkowa obowiązana jest wydać, na wniosek kredytodawcy lub pożyczkodawcy, opinię o możliwościach spłaty tego kredytu lub pożyczki.

Art. 24. Łączna kwota:

- 1) przypadających do spłaty w danym roku rat kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2, oraz potencjalnych spłat kwot wynikających z udzielonych przez gminę poręczeń wraz z należnymi w danym roku odsetkami od tych kredytów i pożyczek,

2) przypadających do wykupu w danym roku papierów wartościowych wyemitowanych przez gminę, pomniejszona o kwotę zaciągniętych przez gminę kredytów i pożyczek, dla których ustanowiono zabezpieczenie na mieniu gminy, nie może przekroczyć 15% planowanych dochodów budżetu gminy.

Art. 25. 1. Gmina ma prawo emitowania papierów wartościowych.

2. O zamiarze emisji papierów wartościowych zarząd gminy informuje właściwą regionalną izbę obrachunkową, która podaje do publicznej wiadomości swoją opinię.

3. Zasady emisji papierów wartościowych przez gminy oraz zasady dopuszczania ich do publicznego obrotu określają odrębne przepisy.

Art. 26. 1. Rada Ministrów może udzielić gminie poręczenia spłaty kredytów bankowych, zaciągniętych na finansowanie inwestycji stanowiącej zadanie własne gminy, w ramach łącznej kwoty zobowiązań określonych w ustawie budżetowej, które mogą być objęte poręczeniami.

2. Wniosek o udzielenie gminie poręczenia przedstawia Radzie Ministrów Minister Finansów.

3. Tryb i warunki ubiegania się o poręczenie, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy wydane na podstawie prawa budżetowego.

4. Ministrowi Finansów przysługuje prawo przejmowania z należnej gminie subwencji ogólnej kwot na poczet refundacji środków przekazanych z budżetu państwa na spłatę kredytów bankowych, o których mowa w ust. 1.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 27. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 31 grudnia 1995 r. udziały gmin we wpływach z podatku dochodowego od osób fizycznych ustala się mnożąc ogólną kwotę wpływów z tego podatku z obszaru województwa przez wskaźnik 0,15 i wskaźnik odpowiadający udziałowi liczby mieszkańców gminy do ogólnej liczby mieszkańców w województwie na dzień 30 czerwca roku bazowego.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, wpływy z tytułu udziałów gmin w podatku, o którym mowa w art. 4 pkt 3 lit. a), podlegają przekazaniu na rachunek właściwych budżetów gmin najpóźniej w ostatnim dniu drugiej dekady następującej po dniu, w którym wpłynęły na rachunek urzędu skarbowego. Przepisy art. 9 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 28. Przepis art. 18 ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku stwierdzenia, że na skutek podania nieprawdziwych danych gmina otrzymała w 1993 r. subwencję wyższą niż należna.

Art. 29. Traci moc ustawa z dnia 14 grudnia 1990 r. o dochodach gmin i zasadach ich subwencjonowania w latach 1991—1993 oraz o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 110, poz. 475, z 1992 r. Nr 50, poz. 229 i z 1993 r. Nr 5, poz. 20).

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*